

2. KARNY (1) ai

N sg m karny.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „kara” ‘wózek’:

a. *Zaprzęgany do kary: Carrucarius mulus, Muł kárny. Mącz 39c.*

b. *[W funkcji rzeczownika: robotnik kopalniany wożący sól taczkami: Item karny septimanatim habet fl. 0/4/0 LustrKrak II 105, 127.]*

MM